

ה"ת 19889/03/20 - נגאר באסם, מוריס נגאר נגד מדינת ישראל - ימ"ר ארז

בית משפט השלום בטבריה

ה"ת 19889-03-20 באסם ואח' נ' ישראל
תיק חיצוני:

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקשים/ משיבים 1. נגאר באסם
2. מוריס נגאר

נגד
משיבה/מבקשת
מדינת ישראל - ימ"ר ארז

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר שהגישו המבקשים/המשיבים (להלן בהחלטה זו: "המשיבים") לשחרור 23 ראשי בקר (להלן: "**עדר הבקר**") לשטח המרעה בכפר פסוטה (להלן: "הבקשה לעיון חוזר") ומנגד בקשת המשיבה/המבקשת (להלן בהחלטה זו: "המבקשת") לחילוט ערבויות אשר ניתנו במסגרת ההחלטה מיום 29.3.20 (להלן: "בקשת החילוט").

למען הנוחות אתיחס בהחלטה זו להחלטה הראשונה אשר ניתנה ביום 29.3.20 כ"ההחלטה הראשונה" ולהחלטה המאוחרת כרונולוגית אשר ניתנה באותו מועד בבקשה המוסכמת כ"ההחלטה השנייה".

2. הליכים קודמים :

א. בתאריך 9.3.20 ו- 10.3.20 הוגשו בקשות המשיבים להחזרת תפוס - עדר הבקר שנתפס ברשותם. המבקשת מטעמה הגישה תגובתה בה ביקשה כי בית המשפט יעשה שימוש בסעיף 38 לפסד"פ ויורה על מתן צו למכירת התפוסים - עדר הבקר.

ב. בהחלטתי הראשונה מיום 29.3.20 ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, הוריתי על החזרת התפוסים - עדר הבקר למשיבים לאחר מילוי התנאים הבאים :

עמוד 1

א. כל אחד מהמשיבים יתחייב בכתב למסור את עדר הבקר וימציא אותו בכל עת לכשיידרשו לכך על ידי בית המשפט.

ב. ייאסר על המשיבים למכור עדר הבקר או לעשות בו, כולו או חלקו, כל פעולה אחרת לרבות שחיתותו, על המשיבים לטפל בעדר הבקר טיפול הולם כמקובל בתחום.

ג. המשיבים ימציאו התחייבות עצמית וצד ג' על סך 25,000 ₪ כל אחד להבטחת שמירתם על התנאים שנקבעו בהחלטה זו.

ד. הפקדת מזומנים או ערבות בנקאית צמודה בסכום של 15,000 ₪ כל אחד לפקודת בית המשפט.

ה. תנאי להחזרת הבקר אשר אינו מסומן כשייך למשיבים ואינו רשום בבעלותם הינו אישור משרד החקלאות להעברת בעלות בקר זה לידי המשיבים, סימונו בהתאם ותיעוד חזותי של בקר זה לאחר מתן האישור באמצעות היחידה החוקרת.

ו. החזרת עדר הבקר לידי המשיבים מותנית בהתחייבות המשיבים כי עדר הבקר ישהה בכל עת בתחום המכלאה המצויה ברשות המשיבים כאמור בהצהרתם ולא יוצא ממכלאה זו עד החלטה אחרת.

במידה והמשיבים לא ימלאו אחר החלטה זו או לא יקבלו לידם את כל או חלק מעדר הבקר מכל סיבה שהיא, תהיה רשאית המבקשת להגיש בקשתה למכירת עדר הבקר, כולו או חלקו תוך 10 ימים ממועד מתן החלטה זו.

ג. בעקבות ההחלטה הראשונה לעיל ניתנה באותו המועד (29.3.20) החלטה שנייה אשר נתנה תוקף של החלטה להסכמת הצדדים. בהתייחס לבקשה שלפני מצאתי להביא מתוך החלטה זו את ההסכמה הבאה :

"יובהר כי המבקשים (המשיבים בהחלטה שבפניי - נ.מ.ל) מתחייבים בהתאם לסעיף ו' להחלטה , כי עדר הבקר נשוא ההחלטה ישהה בכל עת בתחום המכלאה שברשותם"

3. טיעוני הצדדים בבקשה לחילוט הערבויות :

טיעוני המבקשת :

עמוד 2

א. מאז שחרור ידר הבקר לידי המשיבים הוגשו מספר תלונות על ידי המתלונן מר עאסי פארס בגין פלישת פרות המשיבים לשטח המרעה שברשותו וגרימת נזקים לגדרות וכן נטען כי בידי המבקשת ראיות חד משמעיות להפרת הקבוע בהחלטה הראשונה בידי המשיבים.

ב. עם הוצאת עדר הבקר מתחום המכלאה המשיבים מפרים החלטת בית המשפט ואף עוברים עבירות נוספות לכאורה של פלישה לשטחי מרעה לא להם וללא שניתנה למשיבים הרשאת רעייה מטעם המדינה.

ג. במעמד הדיון שהתקיים בנוכחות הצדדים ביום 12.8.20 הציגה ב"כ המבקשת חומרי חקירה הכוללים תיקי חקירה שנפתחו בגין תלונות המתלונן מר פארס עאסי וכן דו"ח פעולה שערך מר איתן נפתלי - פקח גליל מערבי, סירת ירוקה צפון מיום 26.5.20 ותמונות שצילם ביום זה במכלאות אשר ברשות המשיבים.

ד. המבקשת מבקשת כי יוגדר בהחלטת בית המשפט מיקום של גוש וחלקה שבו נמצאת המכלאה בה מוחזק עדר הבקר. ב"כ המבקשת עותרת לדחיית פרשנות המשיבים כי הותר להם להעביר את המכלאה ממקום למקום ולא זו הייתה החלטת בית המשפט. כאשר בוצע מפקד לעדר הבקר הוא נמצא בגוש שמספרו 19648, חלקה 12 וכך עולה גם מחקירותיהם של המשיבים כאשר הוצגו בפניהם תמונות בדבר ההפרה.

ה. המטרה של המבקשת הינה, לאור הפרות חוזרות ונשנות, כי יינתן פתרון מצד המשיבים למקום החזקת הבקר שבחזקתם מאחר ואין להם הרשאת רעייה מטעם המדינה או שטח מרעה בבעלותם. המבקשת עותרת למתן החלטה בדבר חילוט ערבויות בשל ההפרה ושהערבויות ימשיכו לעמוד בעין, שיפקידו את אותן ערבויות חדשות באותם תנאים. אם המשיבים לא יפקידו הערבויות תעתור המבקשת שוב למתן צו למכירת העדר.

ו. לא סוכם בין הצדדים כי הפרות יוחזקו במספר מכלאות. אמנם המשיבים העבירו פרטי נסח טאבו של אנשים, אך מדובר במקום החזקה ספציפי והראייה לכך שגם הבקשה לעיון חוזר שהגישו המשיבים הינה להעברת העדר ממקום אחד לאחר. אם פרשנות המשיבים תתקבל הרי שההחלטה ריקה מתוכן. לעניין זיהוי הפרות בדו"ח הפקח נפתלי הפנתה ב"כ המבקשת לדוח מיום 25/05, אותה מכלאה שבה היו כל ראשי הבקר, ב-22/06 המכלאה הייתה ריקה.

טיעוני המשיבים :

א. המבקשת מסתמכת בבקשתה על פרות נוספות המפריעות בשטחי המרעה אך אלו אינן קשורות בעדר הבקר מושא ההחלטה הראשונה.

ב. ביום 29/03/20, הוגשה הודעה מוסכמת ובית המשפט נעתר וקבע כמבוקש ובסעיף 3 לאותה הודעה נכתב כי הפרות יוחזקו בתחום המכלאה שברשותם". להודעה צורפו מספר גושים ו - 14 חלקות שבהן מכלאה ברשותם, חלקות שהן מגודרות ונחשבות כמכלאה. הפרות נתפסו רק במכלאה ולא בשטח פתוח. למשיבים 12 מכלאות במובן זה שמדובר בשטחים מוגדרים והבקר יכול להימצא בתוך החלקה ואין הוא יוצא לשטח הרחב. יש להם שער והם נכנסים לתוכו, החלקה מגודרת, חלקה פרטית בבעלותם, הם לא רועים בשטח של המתלוננים, לא פולשים לשטח המדינה או לרשות מקרקעי ישראל.

ג. המבקשת התבססה בבקשה לחילוט על תלונות של המתלונן פראס בלבד. לשאלת בית המשפט האם הבין ב"כ המשיבים או מי מהמשיבים כי ההחלטה מיום 29/03 מתירה להם להוציא את עדר הבקר מחוץ למכלאה השיב שלא. המפקח שהגיע וצילם, צילם תמונה חלקית, גודל החלקה היא 4.700 דונם, הוא צילם תמונה חלקית והתמונה לא מראה את כל השטח, לו היה המפקח מצלם את כל השטח של 4.700 דונם בוודאי היה רואה את הבקר. לשאלת בית המשפט האם לטענתו תחום המכלאה הוא כל שטח החלקה השיב ב"כ המשיבים כי החלקה מגודרת כולה, שטח החלקה הוא 4.700 דונם וזאת המכלאה.

ד. לעניין פרשנות המונח מכלאה טען ב"כ המשיבים כי הגיע פקח ובדק וראה שהבקר נמצא בחלקה עצמה ביום 22/06/20 וראה שהחלקה מגודרת ולא העיר למשיבים, נהפוך הוא, הוא נתן להם דוח חיפוש ואפילו המבקשת טוענת בבקשה שאמנם ביום 22/06/20 במסגרת חיפוש על פי צו שהתבצע, הבקר הוחזק בתוך מכלאות בחזקת המשיבים בהתאם להחלטת בית המשפט והם הוחזקו באותה חלקה. לו התכוונו לפרשנות אחרת לא היו טוענים את אותה טענה, הם ידעו שהבקר נמצא במכלאה. אי אפשר לכלוא 23 ראשי בקר ב-20 מטר, שכן הם ימותו. התמונות לא מראות את מלוא החלקה אלא מראות חלק מהחלקה המדוברת ועל כן לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי שהבקר לא נמצא בתחום המכלאה.

ה. המשיבים מתחייבים בפני בית המשפט שהם לא יצאו מכל גוש או חלקה המגודרת בתא 12, הם לא יוציאו את הבקר מאותה חלקה, הם כיבדו את החלטת בית המשפט ואין ראיות להפרת ההחלטה. אין הוכחה חד משמעית שהבקר עם אותם מספרים בהחלטה הראשונה נמצא מחוץ לאותה חלקה, גם ברמה הלכאורית אין הוכחה.

ו. מר נסאר נגאר בחקירה שלו מסר כי המתלונן נגדו הוא ששחרר את 2 הפרות כדי שיאשימו אותו בהפרה ואחר כך החזיר אותם.

טיעוני המשיבים בבקשה לעיון חוזר :

במסגרת הבקשה לעיון חוזר אשר הוגשה ביום 17.6.230 התבקש בית המשפט להורות על שחרור עדר הבקר מושא ההחלטה הראשונה לשטח המרעה בכפר פסוטה. בטעמי הבקשה נטען כי עקב המצוקה הכלכלית בעידן נגיף הקורונה והעלות בהחזקת הבקר במכלאה יש מקום להיעתר לבקשה. עוד נטען כי המשך שהיית הבקר במכלאה יביא למחלות רבות, הבקר ייפך חלש במכלאה וכן לא ניתן למכור הבקר במצב הכלכלי בו אין ביקוש לכך. בקשתם של המשיבים הינה שחרור העדר למרעה ואף מציינים בהחלטתם את חלוף הזמן והיעדר הפרת תנאים מצדם.

בתגובתה לבקשה מסרה המבקשת כי מתנגדת לבקשה, מפנה למספר תלונות מר עאסי פארס בגין המשך היזק לגדרות ופלישת הפרות של המשיבים לשטחי המרעה שברשותו, בידי המבקשת ראיות חד משמעיות להפרת ההחלטה הגם שהבקר נמצא ביום 22.6.20 במכלאות המשיבים, הבקשה משמעה מעבר פרות המשיבים בשטחי מרעה בבעלות המדינה או בשטחים פרטיים. עוד נטען כי המשיבים באים בבקשה כשידיהם אינן נקיות תוך שמפירים החלטת בית המשפט.

לצין כי ב"כ המשיבים ריכז טיעוניו בדיון שהתקיים ביום 12.8.20 בבקשה לחילוט הערבויות ולא השמיע טיעוניו בהתייחס לבקשה לעיון חוזר.

דין והכרעה :

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עיינתי בהחלטות אשר ניתנו על ידי מותב זה (ההחלטה הראשונה והשנייה), בטיעוני הצדדים ובתיקי החקירה שהועברו לעיוני מצאתי כי דין הבקשה לחילוט ערבויות להתקבל בחלקה ואילו דין הבקשה לעיון חוזר להידחות והכל מהטעמים כדלקמן :

בפתח הדברים מצאתי לצין כי לא נמצא כל עיון לפרשנות המאוחרת הנטענת מפי ב"כ המשיבים לפיה המונח "המכלאה" עונה להגדרת חלקה בשטח של 4.700 דונם המוגדרת בגדר או כי לחילופין עסקין באחת מתוך 12 מכלאות בבעלות המשיבים בחזקת חלקות מגודרות בבעלותם.

ראשית, אפנה למונח "מכלאה" שהינו "מקום שבו כולאים בעלי חיים" (ר' באתר המרשתת <https://milog.co.il>), "מקום מגודר שמוחזקות בו בהמות" (<https://www.morfix.co.il>), "מקום מגודר לצאן" (<https://www.milononline.net>). עיון בהגדרתו המקובלת והשגורה של המונח "מכלאה" אינו מותיר ספק כי במבחן האובייקטיבי כלולה במונח זה הדרישה לגידור בשטח מוגדר. אכן, לא מן הנמנע כי שטח מכלאה יהיה נרחב אך נהיר לכל כי במקרה שבפני בו מוחזק עדר בקר המונה 23 פרות, אין כך הדבר. בעוד שהמונח "מכלאה" כולל דרישה לשטח או מקום מגודר ומוגדר הבא למנוע שיטוט הבקר באופן חופשי וכן בא להגן על הבקר מפני טורפים ופגעים אחרים, מאופיין המונח "מרעה" כ"שטח אדמה ועליו צמחייה המשמש לרעיית בעלי חיים" (ר' לדוגמא באתר המרשתת [HTTP://HE.M.WIKIPEDIA.ORG](http://he.m.wikipedia.org)) או "שטח המשמש לרעיית בעלי חיים, שדה פתוח שבו הבהמות רועות" (<https://milog.co.il>).

הגדרתו של המונח "מכלאה" כמקום מגודר בו מוחזקות בהמות, להבדיל מהמונח "שטח מרעה" אינו עונה על פי המבחן האובייקטיבי להגדרת חלקה בשטח של 4,700 דונם אשר מגודרת בחלקה החיצוני בגדר ואינה מטילה מגבלות תנועה של ממש על הבקר.

שנית, אין מקום לקבל הפרשנות המוצעת על ידי ב"כ המשיבים בדיון לפיה ברשות המשיבים 12 מכלאות ולפיכך יכולים היו לנייד עדר הבקר בין המכלאות. בהחלטתי הראשונה מיום 29.3.20 ציינתי מפורשות בסעיף ו' להחלטה כי "עדר הבקר ישהה בכל עת בתחום המכלאה המצויה ברשות המשיבים כאמור בהצהרתם ולא יוצא ממכלאה זו עד החלטה אחרת (ההדגשה אינה במקור)". ר' נא כי עסקינן במכלאה אחת בה' הידיעה ולא במכלאות בלשון רבים.

שלישית, מצאתי כי בטיעון אשר הושמע בפניי על ידי ב"כ המשיבים בדיון לפרשנות הנטענת לעיל יש לא מעט מעוות המצח שעה שב"כ משיב 1 בעצמו טען בדיון יום 16.3.20, טרם מתן ההחלטה הראשונה:

"יש מכלאה של המבקשים ומוכנים להמציא לבית המשפט צילומים של המכלאה וזאת עד מחר. באם לא ימציאו אישורים של הבעלים הם מתחייבים שהפרות יהיו רק במכלאה" (עמ' 1 ש' 23-24 לפרוטוקול).

אם לא די בכך הרי שבקשת המשיבים כי יותר להם לרעות עדר הבקר בשטחים המצויים בבעלות אנשים פרטיים אשר מסכימים לכך נדחתה באופן מפורש בהחלטה הראשונה, דחייה אשר הובילה לקביעה בדבר החזקת עדר הבקר בתחומי המכלאה בלבד:

"הוצגו בפני ראיות כי ברשות המבקשים מכלאה לאחסון עדר הבקר ואישור בעלי קרקעות פרטיות ממשפחת נג'אר המסכימים לרעיית עדר הבקר של המבקשים בשטחם. מחומר הראיות שהוצג בפני בית המשפט לרבות מפות שטחי רעיית הבקר בחזקת המתלוננים אין בידי לקבוע כי המבקשים יכולים לרעות את עדר הבקר בשטחם בלי לעבור בשטחים בהם אין להם הרשאה לרעות (בין אם פרטיים ובין את שטחי מועצה או מדינה) אך ניכר כי יש ביכולתם על פי הצהרתם בדיון לטפל בעדר הבקר במכלאה שברשותם."

בהקשר זה אציין כי ב"כ המשיבים לא דייק בטיעונו כאשר טען כי להודעה המוסכמת מיום 29.3.20 ואשר קיבלה אישור בית המשפט, צורפו אישורי בעלי הקרקעות והסכמתם למרעה בשטחם שעה שאישורים אלו צורפו לבקשת המשיבים מיום 17.3.20 טרם נתן בית המשפט ההחלטה הראשונה וטרם דחיית בקשת המשיבים לרעות עדר הבקר בשדות השייכים לאחרים.

והנה, חרף קביעה זו של בית המשפט באה טענת המשיבים כיום כי הותר להם להוציא עדר הבקר ולרעות אותו בשטח חלקתם או להעבירו למכלאות אחרות או לרעותו בשטחי אחרים באיזורם - היתר אשר לא רק שלא ניתן על ידי בית המשפט אלא שנדחה באופן מפורש.

רביעית, גם מטיעוני המשיבים לרבות בבקשתם לעיון חוזר עולה במפורש כי הבינו היטב את האמור בהחלטה הראשונה שניתנה על ידי מותב זה. עוד ביום מתן ההחלטה הראשונה הגיש ב"כ המשיבים בקשה מוסכמת ובה הצהיר כי "**עדר הבקר נשוא ההחלטה ישה בכל עת בתחום המכלאה שברשותם**". אם לא די בכך, הרי שב"כ המשיבים מציין בבקשתו לעיון חוזר כי השארת עדר הבקר בתחום המכלאה מסכנת את חיי הפרות שכן יסבלו מתת תזונה ומחלות רבות. נהיר לכל בר דעת כי תנאים אלו המפורטים בבקשה לעיון חוזר אינם תנאי מחייה בחלקה בת 4.700 דונם אלא במכלאה קטנת מימדים המגודרת בגדרות והמתועדת בתיק החקירה בתמונות שצילם הפקח נפתלי.

זאת ועוד, ב"כ המשיבים עצמו הגיש ביום 17.3.20 במסגרת הדיון בבקשה להחזרת תפוס צילומי המכלאה בבעלות המשיבים ונסחי טאבו. מצילומי המכלאה עולה כי הכוונה כאמור למקום קטן מימדים המגודר גדרות להחזקת בקר ואינו כלל וכלל שטח חלקה נרחב המשמש למרעה ובוודאי ששטחו אינו כ- 5 דונם כטענת משיב 2 בהודעתו באזהרה מיום 29.8.20.

עינתי בדו"ח הפעולה שנערך בעקבות החיפוש שערכה המבקשת ביום 22.6.20 אך לא מצאתי בו להועיל למשיבים שעה שכל ראשי הבקר נמצאו במכלאה אחת למעט פר אחד שנמצא במכלאה אחרת. גם אם נאמר כי המבקשת התעלמה מהפרת ההחלטה הראשונה (באשר פר אחד הוחזק במכלאה נפרדת הרי שנוכח ההפרה שהינה מינורית במועד זה לא מן הנמנע כי המבקשת לא פעלה במישור החקירתי והמשפטי נוכח מהות ההפרה שעה שרוב רובן של הפרות הוחזקו במכלאה ואין בכך כדי להוות הסכמה מצד המבקשת להפקרתם של התנאים הקבועים בהחלטה.

חמישית, וטרם אפרט בקצרה העולה מתיקי החקירה, אציין כי גם ב"כ המשיבים בטיעוניו מאשר הלכה למעשה כי עדר הבקר הועבר ממכלאה למכלאה ורעה בשטח החלקה מחוץ למכלאה וכבר בכך יש משום הודאת המשיבים בהפרת התנאים אשר נקבעו בהחלטה הראשונה. למעלה מן הצורך אציין כי מדו"ח הפקח נפתלי מיום 26.5.20 עולה כי ביום 25.5.20 ערך תצפיות לעבר שתי מכלאות בבעלות המשיבים, המכלאות נמצאו ריקות כאשר דרומית מזרחית למכלאה של משיב 2 נראו מספר ראשי בקר שהיו ברעייה. כאשר שב הפקח נפתלי מאוחר יותר באותו היום מצא כי בשתי המכלאות נמצא בקר, המכלאות היו סגורות והוא תיעד פעולותיו בתמונות ואף מספרי אוזניים לפיהם שייך הבקר למשיב 1. בהשוואה בין מזכר החוקר באסל פראג מיום 30.3.20 המתעד החזרת הבקר לידי המשיבים ותיעוד הפקח נפתלי מיום 25.5.20 עולה כי שלוש הפרות אשר נצפו על ידי הפקח נפתלי מחוץ למכלאה (שהרי בביקורו הראשון לא היו במכלאה) הינן פרות אשר הוחזרו על ידי המבקשת למשיבים בהמשך להחלטות הראשונה והשנייה על החזרתן (מס' 000004439531, 000004439572, 000004439630).

נוכח האמור לעיל סבורני כי די בראיות לכאורה כאמור לעיל אשר מבוססות הן על דברי משיב 2 בהודעת באזהרה, טיעוני ב"כ המשיבים ודו"ח מפורט המלווה בתמונות שערך הפקח נפתלי כדי לבסס קיומן של ראיות מספקות למדי בשלב הלכאורי כי המשיבים הפרו לכאורה באופן עקבי את הוראת בית המשפט כאמור בהחלטה הראשונה והשנייה. לפיכך גם לא נדרשתי לבחינת תלונותיו של המתלונן מר עאסי פארס אשר עניין עבירות נוספות המיוחסות לכאורה למשיבים ואשר על פניו נוגעות בבקר אחר המצוי ברשותם ולא זה הנמנה על עדר הבקר מושא ההחלטה הראשונה והשנייה, תלונות אשר דרושות ליבון ראייתי מעמיק ואשר אין להם לכאורה קשר ישיר והדוק עם עדר הבקר מושא החלטה זו.

נפיקות הפרתה של החלטת בית המשפט :

לחילוטן של ערבויות אשר ניתנו במסגרת בקשה להחזרת תפוס מספר תכליות חשובות המוכרות בפסיקה הנוהגת גם מעבר לצורך בשמירה על התפוס לצורך הבטחת חילוט עתידי אפשרי, אם בגדר הרתעת המתחייבים בפני בית המשפט למילוי החלטות שיפוטיות במקרה הקונקרטי או מתחייבים פוטנציאליים בכלל, אם בשל הנזק שנגרם לצד שלישי או אינטרס ציבורי מובהק כתוצאה מאי כיבוד החלטות בית המשפט והתנהלות בניגוד אליהן ואם בשל הצורך בהעברת מסר ברור של שמירת החוק וכיבודו. לאור קביעותי לעיל ניכר כי התכליות העומדות בבסיס ההחלטה על חילוט ערבויות שניתנו להבטחת החלטה שיפוטית מתקיימות במקרה שבפניי.

הערבויות הממשיות אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט הראשונה באו בקורלציה לשווי עדר הבקר כפי שנקבע בהחלטה הראשונה ומתוך נקודת מוצא עובדתית כי נמצאו ראיות לכאורה כי המשיבים ביצעו עבירות לכאורה באמצעות עדר הבקר תוך גרימת נזקים לצדדים שלישיים לרבות האינטרס הציבורי המובהק של שלטון החוק שעה שאחרים זכו בהרשאת רעייה מטעם המדינה והמשיבים מנסים לכאורה לסכל הרשאה זו באמצעות ביצוע עבירות פליליות לכאורה.

על רקע זה ניכר כי הפרת ההחלטה השיפוטית הינה צעד נוסף במעשיהם לכאורה של המשיבים בקביעת עובדות בשטח אשר באות לסכל החלטות שיפוטיות שניתנו בבית המשפט המחוזי (עת"מ 7112-04-19 מחוזי חיפה) וההחלטות שניתנו בבקשה שבפניי.

יחד עם זאת נתתי דעתי בהחלטה זו למצוקה הכלכלית הנטענת על ידי המשיבים עקב התפשטות נגיף הקורונה, המצב הכלכלי הקשה אליו נגרר המשק בישראל, רצונה של המבקשת מעל הכול כי המשיבים ישמרו כנדרש על הוראות החוק והחלטות בתי המשפט השונים ופעולתה של המבקשת בשיהוי מסוים מעת עריכת פעולת החקירה של הפקח נפתלי ועד הגשת הבקשה לחילוט ערבויות./

לאור האמור לעיל מצאתי כי יש מקום להורות על חילוט חלקי של כספי הערובה שניתנו על ידי המשיבים בהתאם להחלטות הראשונה והשנייה בתיק זה ולא להורות על חילוט מלוא הערובות הכספיות שניתנו וזאת באופן שיהא בהחלטת בית המשפט כדי להרתיע המשיבים לבל יפרו שוב החלטות שיפוטיות ויתאפשר למשיבים להשלים סכום הערבויות ולהמשיך ולהחזיק בעדר הבקר מושא בקשה זו.

כמו כן מצאתי כי אין מקום להימנע מהטלת הוצאות על המשיבים אשר הגישו בקשתם לעיון חוזר כשידיהם אינן נקיות מהפרתה של החלטה שיפוטית וזאת באופן עקבי. המשיבים עמדו על עמדתם זו גם לאחר שהוצגו בפני ב"כ המשיבים ראיות אשר מקורן אינו במתלון אלא באיש אכיפת החוק. התנהלות זו של המשיבים אשר טענו לפרשנות ההחלטה הראשונה והשנייה שהינה שגויה מעיקרה ואף ניכר ממסמכיהם שלהם כי אינה מקובלת עליהם עצמם מקוממת וגרמה להשחתת זמן שיפוטי יקר וזמנה של המבקשת.

סוף דבר :

הבקשה לחילוט ערבויות המשיבים מתקבלת באופן חלקי.

הבקשה לעיון חוזר שהגישו המשיבים נדחית.

אני מורה על חילוט סך של 5,000 ₪ מסכום הערבות הבנקאית שהפקיד כל אחד מהמשיבים. למען הסר ספק, סכום הערבות הבנקאית שתחולט הינו 10,000 ₪ סה"כ.

כל אחד מהמשיבים יפקיד סכום נוסף של 5,000 ₪ אשר תופקד לקופת בית המשפט או תינתן באמצעות ערבות בנקאית וזאת עד יום 26.8.20.

באם לא יופקדו כל הערבויות כמפורט לעיל במועדן תהא המבקשת רשאית להגיש בקשתה להוצאת צו לתפיסת ומכירת עדר הבקר מושא הבקשה והחלטה בבקשה תינתן לאחר קבלת תגובת המשיבים.

עוד אני קובע, למען הסר כל ספק, כי מיקום המכלאה מושא ההחלטה הראשונה והשנייה הינו בגוש 19648 חלקה 12 אשר בבעלות משיב 2.

בנוסף ולאור כל האמור לעיל וקביעות בית המשפט במסגרת החלטה זו כי המשיבים הפרו החלטת בית המשפט והתחייבותם המפורשת וזאת שלא באופן חד פעמי אלא באופן עקבי והשחתת זמן שיפוטי יקר תוך הגשת בקשה לעיון חוזר שלא בניקיון כפיים אני מורה כי כל אחד מהמשיבים ישלם הוצאות לאוצר המדינה בסך של 3,000 ₪ כל אחד וזאת תוך 30 ימים מהיום.

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לעיון הצדדים.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ט אב תש"פ, 19 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.